

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

Dato: 8. april 2008
Kontor: Sundhedspolitisk kt.
J.nr.: 2008-12100-375
Sagsbeh.: tk
Fil-navn: Dokument 3

Besvarelse af spørgsmål nr. 264 (Alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse den 13. marts 2008. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Flemming Møller Mortensen (S).

Spørgsmål 264:

"Ministeren bedes tydeliggøre forståelsen og tolkningen af følgende fremhævede passus, jf. bemærkningerne til sundhedslovens § 209:

"En effektiv landsdækkende koordinering skal sikre samling af den allermest specialiserede behandling. Det er vigtigt at sikre den rette balance mellem regionernes egen planlægning og hensynet til den overordnede koordination af sundhedsvæsenet, f.eks. for at sikre den nødvendige samling af behandlingen af bl.a. hjerte- og kræftpatienter. Også i den nye struktur skal regionerne – med afsæt i regionale muligheder og begrænsninger – samarbejde på tværs af regionsgrænser, så det sikres, at alle regioner kan levere behandling af høj kvalitet til deres borgere, og at ressourcerne bruges bedst muligt. Udgangspunktet på f.eks. hjerte- og kræftbehandlingsområdet skal være, at der også med de nye regioner vil være behov for den kapacitet og ekspertise, der i dag er veletableret og velfungerende f.eks. på Aalborg Sygehus."

Svar:

Bemærkningerne vedrører sundhedslovens § 208 hvor Sundhedsstyrelsen tillægges en række kompetencer, som er nye i forhold til tidligere lovgivning. Sundhedsstyrelsen har med bestemmelsen fået hjemmel til at fastsætte krav til lands- og landsdelsfunktioner, dels til at godkende deres placering på bestemte sygehuse, dels til at tilbagetrække godkendelser, såfremt de fastsatte krav ikke er opfyldt. Sundhedsstyrelsen kan endvidere fastsætte regler om, at visse behandlingsformer samles på et eller få sygehuse.

De i spørgsmålet citerede bemærkninger til bestemmelsen (§ 209 i forslag til sundhedsloven) refererer til nogle af målsætningerne med kommunalreformen, nemlig sikring af et fremtidigt stærkt, regionalt sundhedsvæsen, samt styrkelse af de centrale sundhedsmyndigheders beføjelser til at sikre en bedre kvalitet, herunder opstilling af krav og kriterier for, at de enkelte sygehuse/afdelinger kan udføre relevante, specialiserede behandlinger. Herved sikres patienternes behandling af høj kvalitet og der sikres den bedst mulige udnyttelse af ressourcerne. Netop sidste sætning i det citerede anfører, at målet med samling af specialer naturligvis ikke er at ødelægge velfungerende og veletablerede enheder, som der fortsat er brug for, og hvor kvaliteten kan holdes på det nødvendige høje niveau.